

52 800 000 Kr. Ganske vist staar der saa en kort Bemærkning om, at Indtægten ved Postgiro er 800 000 Kr. Det var dog altsaa en Oplysning; man beregner Girovirksomheden til at give en Indtægt af 800 000 Kr. Men naar man saa har faaet dette Beløb — det er Bruttoindtægten — opgivet, saa tænker man: ja, men hvor meget koster saa Girovirksomheden, og saa søger man forgæves, ganske forgæves, baade i Finanslovforslaget, i Anmærkningerne og i Regnskabet for 1924—25. Det er umuligt at se en eneste Udgiftspost for Girovirksomheden; og det er mig dog bekendt, at netop denne Virksomhed har et stort Centralkontor, som beskæftiger henimod 100 Personer, og desuden lægger jo Girovæsenet stort Beslag paa alle Landets Postkontorer og paa-beyrder dem mange Ekspeditioner. Af den Grund var det dog nok rimeligt, at man fik oplyst, hvorledes alle disse Udgifter staar i Forhold til den Bruttoindtægt, som man paaregner.

Naar man skal bedømme Girovæsenet, maa man ogsaa tage i Betragtning, at det jo har bevirket en betydelig Nedgang i Forsendelser pr. Efterkrav, Postanvisninger o. lign., saaledes at Postvæsenet paa disse Omraader har faaet en Indtægtsforringelse, og jeg vilde da mene, at hvis ikke Girovirksomheden betyder en Indtægtsforøgelse for Staten, saa skulde man ikke lægge alt for megen Vægt paa den. Ganske vist er den bekvem for mange Institutioner, Foreninger o. lign., men den har dog ogsaa den Skavank, at den berøver adskillige Personer, særlig ældre Personer og Folk, der maaske er halvt Invalider, som ikke kan udføre noget særligt fysisk Arbejde, berøver dem beskedne Stillinger som Inkassatorer ved mange store Virksomheder og gør saaledes nogen Skade paa disse Omraader. Jeg vilde derfor sætte Pris paa, om det kunde blive oplyst, hvilken Betydning Girovirksomheden har med Hensyn til Overskud, Indtægter og Udgifter, saaledes at man nogenlunde kunde danne sig et Skøn om dens økonomiske Betydning for Staten.

Indenfor Værgeraadskredse er man noget forundret over, at man har fastansat en Formand i Overværgeraadet. Da Loven om Værgeraadene blev ændret i 1922, besatte man Posten som Formand i Overværgeraadet ved Konstitution, fordi man vilde indhøste Erfaringer om, hvorledes Overværgeraadets Virksomhed vilde stille sig i Fremtiden; for man lagde jo en stor Del af den Virksomhed, som tidligere laa i Overværgeraadet, ud til de lokale Værgere-

raad. Nu har det vist sig, at Overværgeraadets Virkeomraade er blevet betydeligt indskrænket, der er ikke mere end Halvdelen af de Sager, der var, før Loven af 1922 traadte i Kraft. Men ikke des mindre har man nu besat denne Post som Formand i Overværgeraadet, der tidligere var besat ved Konstitution og med en Løn af 6 000 Kr., med en fast ansat Embedsmand, der lønnes med 12 800 Kr. Man skulde synes, at Loven kunde være blevet ændret, saaledes at man kunde have ansat en honorarlønnet Embedsmand, der sikkert kunde have nøjedes med det Honorar paa 6 000 Kr., som tidligere har været givet. Herved havde man kunnet spare en Del.

Den Sag, der særlig har givet mig Anledning til at tage Ordet, er en Udgift paa Finanslovens § 14 under Indenrigsministeriet. Den indgaaer under Posten: Statstilskud til Kommuner med et Beløb paa 2 943 060 Kr., som er 4 pCt. Rente for et Laan, som er indstiftet af Købstadforeningerne til Hjælp for flere Kommuner her i Landet. Laanet blev optaget i Amerika og var paa 15 Mill. Dollars og var et meget dyrt Laan, nogenlunde Mage til det, som Staten havde, og som er blevet konverteret for nogen Tid siden med saa stort Held. Dette Laan skulde forrentes med 8 pCt., blev udbudt til en Kurs af 93 og skulde amortiseres i Løbet af 25 Aar, de første 5 Aar med 400 000 Dollars aarlig, senere med 650 000 Dollars, saaledes at det var fuldt udbetalt efter 25 Aars Forløb. Saafremt man vilde indløse det før Tiden, blev Indløsningskursen 107,5. Laanet blev stiftet, for at Kommunerne kunde blive i Stand til at udrede forskellige Beløb til Nødhjælpsarbejder og lignende, og derfor kom Staten de betrængte Kommuner til Hjælp ved at yde Garanti for Laanet, samtidig med at Staten betalte de 4 pCt. af Forrentningen.

Der er nu gaaet 4 Aar, og i den Tid er Laanet altsaa nedbragt med 1 600 000 Dollars — eller vil i hvert Fald være nedbragt dertil den 1. April næste Aar. Men det Beløb, der opføres paa Finansloven hvert Aar, er stadig det samme, det er ikke gaaet synderligt ned. Hvad er nu Grunden hertil? Det viser sig, at Staten har tilsagt Kommunerne sin Støtte ved at ville forrente Laanet med 4 pCt. af det oprindelige Dollarsbeløb, og for saa vidt er denne Sag altsaa i Orden. Men hvorledes kan Beløbet alligevel blive det samme, 2 943 060 Kr., for Dollars er jo faldet ikke saa lidt, siden Laanet blev stiftet? Ved en nærmere Undersøgelse viser det sig, at Staten ikke